

Isak och den magiska världen

Författare: Anton, Saleef

Kapitel 1

Hej jag heter Isak och jag är 10 år. Jag bor i Söderhamn och skolan där jag går heter Söderhamn skolan. Jag har bara en vän och han heter Olle. Han är 9 år och är en bra vän. Vi gillar att skjuta med nerf pistoler. Nerf pistoler är en slags pistol med skumpilar. Nu berättar jag mer om mig själv. Jag har ovalt huvud och blont hår och den enda personen jag är rädd för i skolan är städerskan därför att hon ser läskig ut. Dags att berätta om min familj. Mamma hon heter Lotta och är 35 år. Pappa heter Niklas och är 43 år. Jag har inga syskon men en hundvalp har jag och den heter Oljan och är 2 år. Nu ska jag berätta en konstig sak som hände mig för några dagar sedan. Jag lekte med Olle när det var rast. Plötsligt så såg jag och Olle en konstig dörr i städerskans förråd. Men ingen annan trodde att det var något magiskt med dörren. Det var bara jag och Olle som trodde att dörren var magisk. Det är därför att dörren hade en spricka i sig som man kan se igenom. Det konstiga är, att det var något som rörde sig om man såg igenom sprickan.

Kapitel 2

Jag ska nu berätta mer om min historia. Jag var hemma hos Olle och körde nerf pistolkrig. Efter en halvtimme så åkte vi sparkcykel till skolan för att se ifall något hade hänt med dörren. Det hade det, för att det stack ut något gulaktig papper i sprickan där det stod:

Hjälp!

Jag heter heter Mr Peppra och jag kommer från Nerfköping. Det jag behöver hjälp med är att tjejnerfarna har kidnappad mig. Därför att jag hade retat och sagt att de var tönt-nerfer, så nu har de hämnats på mig. Tips! Du kan kan få hjälp av bombo som bor i Skottholm. Bombo är är en spåman och du kan få mer info av honom. Hans adress är Skottgatan 9.

PS: TA MED ER NERF- PEPPROR.

-Ska vi hjälpa honom? Sa jag.

-Gärna! Sa Olle.

-Då kör vi! Sa jag.

Och då försökte vi båda öppna dörren. Men det gick inte.

När jag och Olle gav upp sa jag:

-Varför är det ett nyckelhål i dörren?

-Kanske behöver man nyckel för att öppna dörren. Sa Olle.

-Inte kanske, jag vet det. Varför skulle dörren annars ha ett nyckelhål? sa jag.

-Då letar vi efter nyckeln på skolan imorgon,sa Olle

Så gjorde jag och Olle High five.

Kapitel 3

Vi hade letat hela dan och hade fortfarande inte hittat nyckeln. Vi hade nästan gett upp hoppet när vi såg städerskan med en mystisk nyckel på sitt halsband. Vi trodde att det där var nyckeln som behövdes för att öppna den magiska dörren. Vi tänkte chansa vad som än hände. Så vi kom på en plan. Om vi tänkte tillbaka så brukade hon aldrig ha halsbandet efter lunchrasten. Så då kunde jag låtsas att jag skulle till toa, men jag skulle egentligen gå till personalrummet och ta nyckeln.

Min plan lyckades. Fast jag nästan blev upptäckt av städerskan och hon betraktade mig misstänksamt men hon såg inte att jag hade halsbandet under tofflan.

Nästa dag kom jag till Olle och sa
-Jag har nyckeln!
Olle trodde inte sina öron.

Efter vi hade gått hem från skolan så tog vi våra nerf peppror och gick till dörren. Sen öppnade vi dörren och gick in.

Kapitel 4

Jag trodde att Olle följde med mig, fast det gjorde han inte. Men hur som helst så ska jag nu beskriva den magiska nerf världen. Det var ingen fast mark där utan det var istället skumpilar som fastnade. Så det var svårt att gå. Självt så gick jag runt med min nerf peppra och beundrade allt.

Så hörde jag något. Det var personer som körde nerf krig. Jag gick närmare och såg att de hade de bästa nerf pistolerna som finns.

- Jag kan väl gå och prata med dem tänkte jag men det är kanske bäst att vänta.

Jag gick vidare och kom fram till ett partyhus där det var magasingirlanger och nerftårta.

Jag gick dit och stal en tårtbit när ingen såg och började äta av tårtan. När jag ätit halvvägs av tårtan så började det kännas som om det var nåt hårt i mitten. Då såg jag, en nerfpistol som jag hade önskat mig fast jag inte fick den i jul!

Kalasbarnen kom snart så jag fick springa iväg med mina två nerfpistoler.

Kapitel 5

Som tur var upptäckte inte kalas barnen mig men jag hörde att barnen grät. Jag sprang och sprang och råkade snubbla på en gubbe som såg surt på mig.

-Vad håller du på med? sa han.

-Andas, sa jag. Förresten vad heter du?

-Bombo, sa han.

Jag log. Jag hade hittat den rätta personen! Han gick och jag förföljde honom ända tills han kom hem och gick in. Jag gick till dörren och läste: **Bombo. Skottgatan 9.** Sen plingade jag på. Han kom och frågade varför jag kom igen, men han lät ändå mig komma in. Jag satt mig på en stol och berättade allt.

-Menar du knäppgöken Peppra eller? sa Bombo

-Ja, sa jag, snälla kan du hjälpa mig?

-Okej, sa han.

Sen gick vi. Jag frågade var bilen var. Han pekade på en riktigt cool bombplan. Han sa åt mig att sätta mig. Jag frågade vart vi skulle åka och han sa att vi skulle på restaurang. Precis när vi skulle börja äta vår nerfbuffé så såg vi en tjejnerefare där ute.

Kapitel 6

-Jag tror att jag vet vad jag behöver, sa jag.

-Vadå, sa Bombo.

Jag skrev ner en lista och läste: kofot, sömntablett, giftpistol (för säkerhets skull), fickkniv och ficklampa.

Nu var vi på en svart marknad där vi fick köpa tjejnerefarkläder och pistoler. Det var Bombos idé satt vi skulle åka dit. När vi var klara så åkte vi till ett annat ställe för att köpa kniv, ficklampa, kofot, sömntablett och gift pistoler. Vi åkte till en rätt stor affär där man kan köpa allt man kan tänka sig,(och lite till). Vi köpte allt som behövdes och åkte tillbaka till Bombos hus för att komma på en plan för att rädda Mr Peppra. När vi hade kommit på en plan så tog vi Bombos bombplan och åkte iväg för att rädda Mr Peppra.

Vi var framme där Mr Peppra fanns men som otur var så var stället starkt bevakat. Vi visste inte vad vi skulle göra för vi hade bara 5 sömntabletter mot de hundratals vakterna. Då kom jag på att om vi hade samma kläder som vakterna så borde vi inte märkas. Vi tog på oss kläderna vi köpt och gick in. Det var ett gigantisk palats med änglar och unika pistoler. Jag frågade en ängel var fängelsehålan var men hon blev misstänksam mot mig. Hon gick och frågade drottningen som hette Angel Bombom vilka jag och Bombo var. Drottningen tog oss till sitt kontor och sa åt mig och Bombo att sitta ner. Hon frågade efter våra namn och kollade i en lista som tog flera timmar att läsa. Jag visste att hon inte skulle hitta våra namn i listan så vi sköt ner henne med vår gift pistol. Sen så gick allting snett. Vi visste inte att det var vakter bakom oss.

-oh oh, sa jag.

Bombo hann inte säga något förrän vi hamnade i luft hålan, den värsta av alla fängelsehål.

Det var natt och änglarna skulle ge oss kvällsmat. Precis när de öppnade dörren så tog vi sömntabletter och sövde ner dem. Vi tog nyckeln som de hade och öppnade Peppras håla. Vi rymde sen från hela palatset tillsammans med Peppra.

Kapitel 7

-Tack så mycket, sa Peppra och kramade ihjäl mig.

-Ja ja, sa jag. Det räcker med kramar nu.

Vi var på väg tillbaka till den magiska dörren och vi passade på att äta två portioner nerfbuffé. Peppra tog fem portioner för att han inte tyckt om fängelsematen och var väldigt hungrig..

-Vadå, sa han. Ni skulle nog ta minst hundra portioner.

När vi var klara så tog Bombo oss på en åktur runt staden. Peppra berättade om sitt fängelseliv medans vi var i en bilkö och vi var tvungna att lyssna. När Bombo var klar så blev vi tvungna att åka till dörren. Det var ingen parkering i närheten så vi fick parkera långt borta. Längs vägen så kände jag ett nerf skott i nacken så jag skyllde på Peppra och Peppra skyllde på Bombo för att han fick ett skott i ryggen.

-Run, skrek Bombo.

Det var nerf regn! Vi tog skydd och Peppra sa att det var tur att det inte var hagel. Jag frågade vad det var och han sa att det var mega skott.

-Hej då, sa Bombo till mig.

-Hej då, sa jag. Det var kul att få vara med på äventyret.

Sen sprang jag igenom regnet och kastade mig på dörren.

-Hjäälp! Ett monster från magiska dörren! Skrek Olle.

-Nej nej. Det är jag Isak, sa jag. Förresten saknade du mig?

-Hur snabbt löser du en uppgift?!, sa Olle. Det tog ju bara en minut och fyrtiofem sekunder.

-What?! sa jag.

Sen så tog vi våra sparkcykel och åkte hem till oss själva. Jag hann aldrig att berätta något för Olle. Jag tycker att några saker måste hållas hemliga till och med för Olle.

SLUT